

Arrest

nr. 155 056 van 22 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 9 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 juni 2015.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 1 oktober 2012 de bestreden beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

1.2. Eveneens op 1 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, in zoverre het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, bij gebreke aan enig ontwikkeld middel tegen dit bevel.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 10 juni 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 16 juni 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. De Raad dient op te merken dat verzoeker ter terechtzitting geen enkel verweer voert tegen het in de beschikking vastgestelde gebrek aan enig middel ten aanzien van het bevel (cf. punt 3.3). De inhoud van de beschikking dienaangaande blijft dan ook overeind. Het beroep is onontvankelijk, in zoverre het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een eerste en tweede middel, gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het motiveringsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

3.2. De Raad herhaalt dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 10 juni 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep, gericht tegen voormelde onontvankelijkheidsbeslissing, door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. De Raad herneemt verder het gestelde in punt 2.3.

3.3. In het proces-verbaal van 1 oktober 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt het niet eens te zijn met de bestreden beslissing en met de analyse die in de beschikking wordt gemaakt, daar de verschillende elementen die zij heeft aangevoerd als buitengewone omstandigheden worden bekeken als losstaande, afzonderlijke elementen en niet als één geheel. Verder wenst zij nogmaals te benadrukken dat het voor haar niet mogelijk is om haar aanvraag in te dienen vanuit Venezuela. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

3.4. Verzoeker geeft aan het niet eens te zijn met de inhoud van de beschikking en wijst erop dat de aangevoerde buitengewone omstandigheden niet elk afzonderlijk dienen te worden beoordeeld, doch tevens dienen te worden bekeken als één geheel. Vooreerst merkt de Raad in deze evenwel op dat verzoeker deze argumentatie als dusdanig niet heeft ontwikkeld in zijn verzoekschrift, alwaar hij enkel inging op de door verweerder gemaakte beoordelingen van elk van de aangevoerde buitengewone omstandigheden en stelde dat deze niet voldoende werden onderzocht en slechts op stereotiepe wijze werden gemotiveerd. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de vraag tot horen niet kan worden aangewend om bepaalde onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog te remediëren. Ten overvloede kan de Raad niet inzien waarom niet kan worden volstaan met een motivering waarom elk van de aangevoerde omstandigheden op zichzelf niet kunnen worden weerhouden als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt dat op dat uit artikel 9bis van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat een element dat als een buitengewone omstandigheid werd aangevoerd, doch niet werd aanvaard bij gebrek aan bewijs of omdat het niet toeliet te besluiten dat de aanvraag niet bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post kon worden ingediend, anders zou moeten worden beoordeeld ingeval het wordt gecombineerd met andere elementen die zelf ook niet bewezen of aanvaardbaar zijn. De loutere cumulatie van de verschillende aangevoerde omstandigheden – waaromtrent door verweerder voor elk van deze elementen werd gemotiveerd waarom deze niet kunnen worden weerhouden – verantwoordt dan ook geen andere beoordeling van de zaak en brengt de inhoud van de beschikking niet aan het wankelen. Waar verzoeker verder andermaal herhaalt dat het voor hem niet mogelijk is zijn verblijfsaanvraag in te dienen in Venezuela, weerlegt hij hiermee niet de uitgebreide argumentatie dienaangaande opgenomen in de beschikking.

3.5. Gelet op voorgaande brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld.

De middelen, gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA